

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1829/2017
25.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Ивановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је привремени заступник Снежана Арсић, адвокат из ..., ради ништавости уговора о поклону, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 928/17 од 30.03.2017. године, у седници одржаној 25.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 928/17 од 30.03.2017. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу П 59/16 (2014) од 19.01.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је евентуални тужбени захтев и утврђено да је уговор о поклону са правом доживотног плодуживања Ов. ... од 11.07.2003. године, закључен између тужиље и туженог, апсолутно ништав и да исти не производи правно дејство па је наложено Служби за катастар непокретности у ... брисање уписа права својине у уделима и на непокретностима ближе описаним у овом ставу изреке, уписаним у лист непокретности ... КО ... на име туженог, и упис права својине на овим непокретностима у корист тужиље. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 702.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 928/17 од 30.03.2017. године, одбијена је као неосноване жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Пуномоћник тужиље је доставио одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. На битне повреде из члана 374. ст. 2. истог закона ревидент указује без навођења у чему се те повреде састоје, а указивањем на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 371. став 1. ЗПП заправо се оспорава утврђено чињенично стање, што не може бити ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП, као ни битна повреда из члана 374. став 2. тачка 12, на коју се такође указује у ревизији.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је све до пензионисања 2002. године радила у иностранству, а након пензионисања дошла је у Србију и живела у ..., у својој кући са кћерком, зетом и њиховим сином, овде туженим. На наговор кћерке и зета тужила је, као поклонодавац, са туженим, као поклонопримцем, закључила уговор о поклону са правом доживотног плодуюживања Ов. бр. ... од 11.07.2003. године, како би спречила да половину њене имовине наследи рођена сестра туженог - тужиљина унука. Желела је да сва њена имовина припадне туженом јер је он мушко дете. Тужени је отишао у иностранство 2004. године, оженио се и добио двоје деце која имају ..., односно ... година. На наговор супруге туженог, која је тврдила да претходно закључен уговор о поклону није довољно сигуран, тужила је 20.01.2014. године, као прималац издржавања, са туженим, као даваоцем издржавања, закључила уговор о доживотном издржавању РЗ .... Предмет овог уговора била је иста имовина која је предмет уговора о поклону са доживотним плодуюживањем. Исти адвокат написао је оба уговора, а тужиљи је било свеједно о каквом уговору се ради. Након закључења уговора о доживотном издржавању односи између парничних странака су се пореметили. Тужила је напустила заједницу и отишла у своју кућу у ..., променила је браве, а тужени је по њеном иселењу примио оца ВВ, који је претходно водио судске поступке против тужиље, да живи у кући у ... . Тужила је покренула поступак за раскид, односно поништај уговора о доживотном издржавању у предмету Основног суда у Пожаревцу П 1202/14 који још увек није правноснажно окончан.

Пресудом на основу одрицања Вишег суда у Пожаревцу П 46/15 од 17.12.2015. године одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се наложи Служби за катастар непокретности у Пожаревцу брисање уписа права својине на 1/1 куће изграђене на 2/5 к.п. бр. ... и права коришћења 2/5 к.п. бр. ... кућиште и двориште, цело у површини од 4,08 ари, све уписано у листу непокретности број ... КО ... на име туженог.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаним нижестепеним пресудама примењено материјално право када је усвојен евентуални тужбени захтев. Одлука је заснована на схватању да су се стекли услови за ништавост уговора о поклону као симулованог правног посла јер тужила није желела да закључи уговор о поклону већ је, заједно са туженим,

бирала правни пут којим би реализовали намеру да њена целокупна имовина, након смрти, припадне туженом, и да се спречи да половина те имовине припадне тужиљиној унуци, сестри туженог. Ова намера потврђена је каснијим закључењем уговора о доживотном издржавању између тужиље и туженог у погледу исте имовине, те је уговором о поклону прикривена стварна воља уговорних страна које су желеле да закључе неки други уговор.

Како уговор о поклону није регулисан нормама позитивног законодавства, на њега се примењују правна правила из параграфа 561 до 568 и 937 Српског грађанског законика, сходно Закону о неважности правних прописа донетих пре 06. априла 1941. године и за време непријатељске окупације. Код уговора о поклону поклонодавац даје или обећава поклонопримцу добровољно неку имовинску вредност а поклонопримац то прима или прихвата. Између поклонодавца и поклонопримца постоји сагласност о предмету поклона и воља да се он учини, односно прими. Мотив (побуда) да се поклон учини улази у сам основ овог уговора.

И по налажењу Врховног касационог суда, уговор о поклону није закључен са намером да се учини и прими поклон (*animus donandi*), већ са намером да се пронађе најсигурнији правни пут да имовина тужиље, након њене смрти, остане само туженом а не и његовој сестри (због чега је најпре закључен уговор о поклону са правом доживотог плодуживања а затим „сигурнији“ уговор о доживотном издржавању), те је предметни уговор о поклону симуловани правни посао који је апсолутно ништав. Ради се о привидном уговору из члана 66. ЗОО према којој одредби привидан уговор нема дејства међу уговорним странама, али ако привидан уговор прикрива неки други уговор, тај други важи ако су испуњени услови за његову правну ваљаност.

Имајући у виду наведено, нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Супротно наводима ревизије, неспорно је да су и тужиља и тужени закључили уговор о поклону са намером која није била да се учини и прими поклон већ да целокупна имовина тужиље припадне туженом, наводећи као правни основ уговор о поклону али је касније као правно сигурнији, по мишљењу странака, закључен уговор о доживотном издржавању. У том смислу, симулација која се помиње у ревизији је резултат сагласности воља уговорних страна које су закључивши уговор о поклону желеле да закључе други уговор – уговор о доживотном издржавању.

Суд је имао у виду и остале наводе ревизије али је нашао да не утичу на законитост и правилност одлуке.

Као правилна потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка јер је у свему донета у складу са одредбом чл. 153. и 154. ЗПП.

Како тужени није успео са изјављеном ревизијом то му не припадају трошкови за састав ревизије, у смислу члана 165. ЗПП.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић